

MINISTER ZDROWIA

Warszawa, 2008-02-21

MZ-UZ-OPK-71-10929-1/AK/08

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 22.02.08.

nr. 1108 podpis.....

Pan

Bogdan Borusiewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 24 stycznia 2008 r., znak: BPS/DSK-043-101/08 przekazujące oświadczenie Pani Senator Doroty Arciszewskiej – Mielewczyk w sprawie obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenie zdrowotne od przychodów uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez emerytów proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210, poz.2135 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność pozarolniczą powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym, tj. zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Nr 137, poz.887 z późn. zm.) powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób pobierających emeryturę lub rentę powstaje, zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy, od dnia, od którego przysługuje wypłata emerytury lub renty, i wygasa z dniem zaprzestania pobierania świadczenia. W sytuacji, gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z obu wskazanych tytułów do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, składkę należy opłacić od każdego z tych tytułów odrębnie. Przepisy ustawy nie przewidują

możliwości zwolnienia z obowiązku opłacenia składki w sytuacji, gdy ubezpieczony w trakcie prowadzenia działalności pozarolniczej nie uzyskuje przychodu lub uzyskuje minimalny przychód w całym okresie prowadzenia tej działalności będącym równoznacznym z okresem istnienia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego. Podjęcie prowadzenia działalności pozarolniczej łączy się z ryzykiem nieosiągnięcia w całym jej okresie spodziewanych przez osobę podejmującą taką działalność zysków. Ustawodawca w art. 81 ust. 2 ustawy zawarł bardzo elastyczne i korzystne dla osób prowadzących działalność pozarolniczą rozwiązanie pozwalające na dobrowolne wybranie przez ubezpieczonego podstawy wymiaru składki, którą stanowi kwota zadeklarowana, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Ustawodawca dopuścił zatem sytuację, w której ubezpieczony osiągając znaczny przychód ma ustaloną stałą wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne. Przepisy ustawy mają na celu uregulowanie ogólnych zasad dotyczących powstania obowiązku ubezpieczenia i sposobu wyliczenia składki z niego wynikającej, wprowadzenie natomiast kolejnych wyjątków i wyłączeń spowoduje, że każda grupa obowiązana do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne będzie mogła podnosić zarzuty nadmiernego obciążania jej dochodów daniną publiczną. Nie można tych zasad ogólnych ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność gospodarczą rozpatrywać w oderwaniu od ustawowej definicji działalności gospodarczej, którą, zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173 poz.1807 z późn. zm.) jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Ustawodawca nie rozróżnia tu działalności gospodarczej ze względu na podmiot, który działalność tę prowadzi nazywając podmiot ten przedsiębiorcą (art. 4 ust. 1) a także ze względu na cel i wysokość dochodu, jakie przedsiębiorca przy prowadzeniu działalności gospodarczej zamierza osiągać. Przy takiej ustawowej konstrukcji przedsiębiorcy i działalności gospodarczej nie wydaje się celowe różnicowanie przedsiębiorców na osoby, dla których prowadzenie działalności gospodarczej stanowi jedyne źródło dochodu i osoby, dla których działalność gospodarczą jest jedynie sposobem na uzyskanie dodatkowego dochodu, aczkolwiek ustawodawca w art. 82 ust. 8 i 9 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przewidział wyjątki od ogólnej zasady obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne z każdego tytułu, z uwagi na osiągany minimalny przychód osób w tych przepisach wskazanych. Odnosząc się do wskazanej przez Panią Senator kwestii

prowadzonej przez emeryta lub rencistę działalności gospodarczej pragnę jedynie wskazać iż, przepisy ustawowe nakładające na obywateli obowiązek współfinansowania systemu świadczeń zdrowotnych powinny w jednakowy sposób, zawierający jak najmniej wyjątków od ogólnie przyjętych zasad, regulować kwestie związane z opłacaniem składek. Niestety fakt osiągnięcia małych zysków z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej nie może być wystarczającą podstawą do wyłączenia grupy uczestników systemu z obowiązku opłacania składki lub zmiany zasad jej naliczania.

Tym niemniej zasadne wydaje się przeanalizowanie możliwości urealnienia podstawy wymiaru składki w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Po przeprowadzeniu takich analiz zostanie podjęta ostateczna decyzja w tym zakresie.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
SEKRETARZ STANU
Krzysztof Grzegorek